

спокойствие. На престъпникътъ Вибия азъ съмъкчавамъ наказанието и замънявамъ смъртта съ заточение на нѣкой отдалеченъ островъ.

1. сенаторъ.

Азъ предлагаамъ да са затвори на островътъ Донуза или Гиара.

Тиверий.

Тие два острова сѫ безводни. Азъ искамъ, щото самото наказание на престъпникътъ да бѫде усладено съ грижите на правителството. Да са испроводи на островътъ Алюргосъ. Да му са обяви.

(Въвеждатъ *Вибия въ вериги. Влазя и синъ му*).

Вибий.

Цезарю! Заповѣдай преди сичко да ми избодатъ очите, за да не глѣдамъ на своятъ срамъ! Каквото наказание и да ма чѣка, азъ сѫмъ достоенъ за него, защото сѫмъ далъ животъ на такова едно чудовище...

1. сенаторъ.

Малчи, престъпнико!

2. сенаторъ.

Отказванието ще да ти увеличи вината. Раскажи са!

Вибий.

Азъ сѫмъ невиненъ.

3. сенаторъ.

О, закорѣнѣлий злодѣецо!